

N. MAŠIĆ, *Guščarica na Savi*. Zagreb, Moderna galerija

Dubrovniku. Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1943 (V. Becić). Od 1945. bio je lik. pedagog u Dubrovniku. Naglašenim crtežom, plošnim načinom i paletom čistoga spektra slikao portrete, mrtve prirode i motive iz dubrovačke okolice (*Put u Orašac*, 1956; *Autoportret*, 1959; *Stol i mačak*, 1963; *S Orašca*, 1964). U kompoziciji je blizak svijetu dječje mašte, a posebnu izražajnost postiže masivnom konturom i reljefnom pikturalnom materijom (*Autoportret s pticom*, 1966). Samostalno je izlagao u Dubrovniku, Zagrebu, Splitu, Rijeci, Ljubljani, Beogradu i New Yorku. Bavi se akvarelom i mozaikom.

LIT.: G. Gamulin, Ante Masle, Vjesnik, 10. XI. 1953. — R. Putar, Antun Masle, ČIP, 1956, 48. — J. Vrančić, Slikarstvo Antuna Masle, Dubrovnik, 1964, 2. — D. Dragojević, Antun Masle (katalog), Beograd 1974. — A. Karaman, V. Kružić Uchytel i L. Aleksić, 100 godina moderne umjetnosti u Dubrovniku (katalog), Dubrovnik 1978. — Z. Tonković, Antun Masle (katalog), Zagreb 1979. — A. Karaman, Antun Masle (katalog), Dubrovnik 1984. — Isti, Antun Masle, Split 1986. Ž. Sa.

MAŠIĆEVIĆ, Ivan, graditelj i klesar (Zadar, XVI. st.). Isklesao je kameni rozeton na sredini pročelja šibenske katedrale. God. 1535. spominje se u Šibeniku pri gradnji kuća.

LIT.: C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 29.

MAŠIĆ, Aleksandar, crtač (Otočac, 28. XI. 1852 — Zagreb, 23. V. 1902). Brat blizanac Nikole Mašića. Učitelj crtanja na realnoj gimnaziji u Zemunu. Crtao portrete i vedute, od kojih su *Ličanin* i *Tunara u Bakru* objavljeni u »Vijencu« (1884, 1887).

N. MAŠIĆ, *Ljetna idila*. Zagreb, Moderna galerija

LIT.: I. Kršnjavi, Pogled na razvoj hrvatske umjetnosti u moje doba, HK, 1905, str. 232—233. — M. Peić, Nikola Mašić, Zagreb 1958, str. 55, 57.

MAŠIĆ, Nikola, slikar (Otočac, 28. XI. 1852 — Zagreb, 4. VI. 1902). Počeo studirati 1872. na Akademiji u Beču, nastavio u Münchenu (A. Wagner, A. Seitz, W. Lindenschmidt) a 1878. na Académie Julian i kod W. A. Bouguereaua u Parizu. U Zagrebu je prvi put izlagao 1874. Očuvani radovi iz ranoga razdoblja pokazuju da je s lakoćom primjenjivao tehniku tonskoga izraza (*Stara zemljana peč*, 1874; *Mala nećakinja Mica*, 1875). Slikajući mrtve prirode, žanr-prizore i portrete u tradiciji Münchenske škole (*U staji*, 1877; *Portret mlade djevojke*, 1881) tražio je i nove poticaje kod Bouguereaua, Lindenschmidta i M. Fortunyja, slikara efektne rasvjete i polikromije. Nova Mašićeva nastojanja pokazuju slike *Napuljski pastir* (1877), *Mrtva priroda s fazanom* (oko 1878) i slični motivi, a poglavito njegove pejzažne idile (*Djevojke beru bundeve*, *Dolce far niente*, *U vrtu*) što ih izlaže u Münchenu, Beču, Budimpešti. Poslije putovanja Italijom (1880) i radova malih formata ostvaruje sintezu svojih umjetničkih iskustava sa svjetlijom paletom i na slikama većih dimenzija (*Guščarica na Savi*, 1881; *Ljetna idila*, oko 1883), s kojima postiže najviša priznanja kritike i javnosti. Slikao ih je u Münchenskome ateljeu prema studijama i skicama iz Posavine. Povremeni boravci u Lici i Posavini pružali su Mašiću bogatu tematiku s prizorima iz prirode i seoskoga života. Slikao je ličke i posavske seljake (*Ličanin*, 1880), kuće,